

Feines públiques

JOSEP MELIÀ QUES

Tenim un sistema d'accés a la judicatura de gran dificultat per a persones ben preparades

Hi ha situacions puntuals o indefinides que no em deixen de cridar l'atenció. Per exemple, tenim molts de jutjats que estan vacants o que estan ocupats per substituïts que no reuneixen uns requisits mínims d'acreditació de coneixement i formació. A la vegada però, tenim un sistema d'accés a la judicatura d'enorme dificultat, una dificultat que provoca que moltes persones amb uns nivells de preparació destacables quedin pel camí i no entrin dins la carrera judicial. Qui parla de jutges pot parlar de secretaris i interventors de les corporacions locals.

El problema d'aquest alt nivell d'exigència és que sembla que ningú no té en compte l'efecte que provoca. I l'efecte que provoca és que hi ha una multitud de llocs de feina importants o fonamentals pels diversos serveis públics que no és que siguin ocupats per persones d'una solvència contrastada incontestable, sinó que mentre arriba el príncep blau els llocs són ocu-

pats per qualsevol habilitat o interí -sigui dit amb tots els respectes cap a aquells que estan així- que es pot eternitzar on no li toca. És un cas similar a aquelles normes jurídiques promulgades com a provisionals i que, al final, estan vigents cent anys.

Els que dissenyen l'accés a determinats llocs de feina -connectats a uns serveis públics- haurien de tenir en compte que abans de la teòrica perfecció hi pot haver una prestació mínimament de qualitat de la feina. És evident que podríem dir que aquí hi ha una dialèctica constant la resolució de la qual passa per trobar el punt d'equilibri entre allò desitjable i allò imprescindible. És una mica allò de l'ètica de les conviccions i l'ètica de la responsabilitat. Doncs bé, un té la sensació que allò que presideix moltes d'aquestes decisions -sigui el treure places clarament insuficients, sigui deixar-ne de desertes- és més un alt ideal d'acreditació de capacitat que la necessi-

tat de prestar un servei amb els mínims de qualitat a què abans em referia.

Ara resulta que falten metges i es diu que les facultats han de subministrar al mercat més llicenciats. Ens hem passat anys posant numerus clausus i posant entrebancs diversos perquè n'hi hagués pocs de llicenciats de Medicina. Alguna cosa es planifica malament quan es donen situacions com les descrites.

L'escassetat de determinats perfils professionals es pot atribuir a una pèrdua de la cultura de l'esforç i el sacrifici que fa que molta gent no arribi, ni estigui disposat a arribar, als nivells exigits. Ara bé, aquesta escassetat també pot respondre a un sistema que no toca de peus a terra i que funciona al marge de les necessitats i les realitats de la societat i dels professionals que poden i han d'estar al seu servei.

Alguna cosa deu tenir a veure que la majoria d'aquestes disfuncions es produeixin a cossos i places la provisió de les quals

depenen -d'una manera o d'altra- de l'Estat i que, per tant, atesa la concepció centralista de l'Estat es troben centralitzats. Té sentit en el segle XXI i a un món regit pel principi de subsidiarietat que per ser secretari o interventor dels nostres ajuntaments s'hagin de superar unes oposicions d'àmbit estatal i de celebració centralitzada? És evident que les plantilles de les administracions públiques no són estàtiques. Les plantilles estan compostes per persones i per això mateix són per definició dinàmiques. Ara bé, aquest dinamisme no és incompatible amb el fet que es compleixi la lògica del sistema. Una lògica que passa pel fet que la majoria de places o llocs de feina estiguin ocupats en propietat. Es pot plantejar si aquest és un bon sistema, jo tenc més d'un dubte, ara, el que no es pot fer és passar-se el compliment del sistema per l'arc del triomf, sigui a través de subterfugis o sigui a cara alta. •

Misser

La Real: patrimoni, jutges i ciment

ANTONI VALLESPER LLOMPART

L'any 1721, el baró de Montesquieu ja s'havia fet famós per les seves publicacions i, de manera especial, per la seva crítica sarcàstica de la societat del moment, que li valgué la seva entrada a l'Acadèmia Francesa. Hem d'entendre el seu pensament dins l'esperit crític de la Il·lustració francesa, de la qual va compartir els principis de la tolerància religiosa, l'aspiració a la llibertat i la renúncia a les velles institucions inhumanes com la tortura o l'esclavatge.

Però Montesquieu fou més realista que els seus contemporanis. De fet, defensava que, per crear un sistema polític estable, s'havia de tenir en compte el desenvolupament econòmic del país, els seus costums i tradicions, així com també els seus determinants geogràfics i climàtics. Lluità contra el despotisme que es basava en el temor dels súbdits i alabà, en canvi, la república, edificada sobre la virtut cívica del poble. Després, com tots sabem, proposà el seu model de construcció de la societat basat en la divisió de poders i establint entre ells un sistema d'equilibris que impedís que qualsevol d'ells pogués derivar cap al despotisme.

Tots som testimonis que, malau-

radament, no ha estat així. Alguns polítics han manifestat públicament que havien entrat dins el món de la política per "ferrar-se" i ho han complit. La degeneració vers el despotisme, la corrupció o l'absolutisme dels aprofitats és palesa en les notícies de cada dia.

Si dèiem que els ciutadans estam desprotegits davant les institucions, si ens hem de mobilitzar i gastar molts de diners per protegir-nos dels "negocis" d'alguns polítics, sembla que també avui (com ho diu molta gent a Mallorca) ens hem de gastar diners per protegir-nos d'alguns jutges que vetllen pels interessos dels seus generosos protegits. Estam donant la raó als qui diagnostiquen les malalties de la democràcia.

Nosaltres, els mallorquins, vivim en un país on sovint els ciutadans

Nosaltres, els mallorquins, vivim en un país on els ciutadans ens demanam: A qui protegeix la justícia?

ens demanam: A qui protegeix la justícia? Els ciutadans corrents, encara que estiguem legalment associats, no tenim cap tipus de protecció davant el poder econòmic i els altres poders al seu servei. Creim que l'estat de dret està en perill quan el nombre de ciutadans que desconfien de l'administració de la justícia augmenta de cada dia.

Els qui continuam lluitant per protegir la Real, que no som pocs, tenim motius sobrats per pensar el que acabam d'escriure. Vagi també com a argument el que ens ha transmès el Tribunal Suprem, Sala 3a, en què se'ns comunica que ha estat admès a tràmit el recurs de cassació interposat per la congregació de Missioners dels Sagrats Cors, contra la resolució de 8 de maig de 2007 dictada pel TSJIB. En aquesta resolució es denegaren les mesures cautelars sol·licitades per impedir la implantació d'un sistema general d'equipament sanitari en sòl rústic, que havia aprovat el Consell Insular de Mallorca a la Modificació Puntual de la Revisió del PGOU de Palma. Si el Tribunal Suprem ens dóna la raó, aleshores què faran amb la Llei de mesures urgents?

La tasca de salvar el patrimoni a la Real, que és de la congregació i de tot el poble de Mallorca, no s'ha aturat. Hem passat de la persecució al diàleg. Les causes interposades davant la justícia no s'han retirat. Si a la passada legislatura no ens deixàrem comprar, quan es repartien amb tanta facilitat els nostres diners, molt manco ho farem ara que, gràcies a Déu, els comptes públics es gasten a cop d'auditoria. Ens sap greu, i molt, el canvi de plans dels qui ara duen les missions del Govern. Però el que és veritat és que, amb la causa de la Real, el poble ha demostrat que no es vincla davant la prepotència i les males maneres. S'ha pres consciència dels drets i deures ciutadans i s'està deixant enrere el terrible tòpic del "tanmateix", que tantes conseqüències negatives ha provocat en la nostra història recent.

El poble té sentiments, té seny i també adverteix les desviacions dels qui ens han d'anar al davant. Els qui defensam la Real continuam aquí perquè estimam Mallorca, i també defensam Lluc i tots els valors que configuren la fesomia de la nostra estimada terra. •

Missioner dels Sagrats Cors